

37

שלח Sh'lach

Numbers 13:1-15:41

13

- וידבר יהוה אל־משה לאמר: 1 וידבר יהוה spoke to Moses, saying,
- איש אחד איש אחד למטה אבותיו תשלחו כל נשיא בהם: 2 "Send agents*agents Lit. "participants whose involvement defines the (proposed) situation"; trad. "men." See the Dictionary under 'ish; Agent. to scout the land of Canaan, which I am giving to the Israelite people; send one participant from each of their ancestral tribes, each one a chieftain among them."
- אנשים ויתרו את־ארץ כנען אשר־אני נתן לבני ישראל שלח־לך 2
- פארן על־פי יהוה כלם אנשים ראשי בני־ישראל המה: 3 So Moses, by יהוה's command, sent them out from the wilderness of Paran, all of them being men of consequence,*all of them being men of consequence Heb. kullam 'anashim; NJPS "all the men being [leaders, etc.]"; trad. "all of them men." See the Dictionary under 'ish. leaders of the Israelites.
- וישלח אתם משה ממדבר 3
- ואלה שמותם למטה ראובן שמוע בן־זכור: 4 And these were their names: From the tribe of Reuben, Shammua son of Zaccur.
- למטה שמעון שפט בן־חורי: 5 From the tribe of Simeon, Shaphat son of Hori.
- למטה יהודה כלב בן־יפנה: 6 From the tribe of Judah, Caleb son of Jephunneh.
- למטה יששכר יגאל בן־יוסף: 7 From the tribe of Issachar, Igal son of Joseph.
- למטה אפרים הושע בן־נון: 8 From the tribe of Ephraim, Hosea*Hosea Or "Hoshea." son of Nun.
- למטה בנימין פלטי בן־רפוא: 9 From the tribe of Benjamin, Palti son of Rafu.
- למטה זבולן גדיאל בן־סודי: 10 From the tribe of Zebulun, Gaddiel son of Sodi.
- למטה יוסף למטה מנשה גדי בן־סוסי: 11 From the tribe of Joseph, namely, the tribe of Manasseh, Gaddi son of Susi.
- למטה דן עמיאל בן־גמלי: 12 From the tribe of Dan, Ammiel son of Gemalli.
- למטה אשר סתור בן־מיכאל: 13 From the tribe of Asher, Sethur son of Michael.
- למטה נפתלי נחבי בן־נפסי: 14 From the tribe of Naphtali, Nahbi son of Vophsi.
- למטה גד גאואל בן־מכי: 15 From the tribe of Gad, Geuel son of Machi.
- משה לתור את־הארץ ויקרא משה להושע בן־נון יהושע: 16 Those were the names of the participants whom Moses sent to scout the land; but Moses changed the name of Hosea*Hosea Or "Hoshea." son of Nun to Joshua.
- אֶת־אֶרֶץ כְּנָעַן וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם עָלוּ זֶה בְּנֶגֶב וְעָלִיתֶם אֶת־הַהָר: 17 When Moses sent them to scout the land of Canaan, he said to them, "Go up there into the Negeb and on into the hill country,
- וישלח אתם משה לתור 17
- ואת־העם הישב עליה החזק הוא הרפה המעט הוא אסירב: 18 and see what kind of country it is. Are the people who dwell in it strong or weak, few or many?
- וראיתם את־הארץ מה־הוא 18

- 19 Is the country in which they dwell good or bad?
Are the towns they live in open or fortified?
- 20 Is the soil rich or poor? Is it wooded or not? And take pains to bring back some of the fruit of the land.”—Now it happened to be the season of the first ripe grapes.
- 21 They went up and scouted the land, from the wilderness of Zin to Rehob, at Lebo-hamath.*Lebo-hamath Others “the entrance to Hamath.”
- 22 They went up into the Negeb and came to Hebron, where lived Ahiman, Sheshai, and Talmai, the Anakites.—Now Hebron was founded seven years before Zoan of Egypt.—
- 23 They reached the wadi Eshcol, and there they cut down a branch with a single cluster of grapes—it had to be borne on a carrying frame by two of them—and some pomegranates and figs.
- 24 That place was named the wadi Eshcol*Eshcol I.e., “cluster.” because of the cluster that the Israelites cut down there.
- 25 At the end of forty days they returned from scouting the land.
- 26 They went straight to Moses and Aaron and the whole Israelite community at Kadesh in the wilderness of Paran, and they made their report to them and to the whole community, as they showed them the fruit of the land.
- 27 This is what they told him: “We came to the land you sent us to; it does indeed flow with milk and honey, and this is its fruit.
- 28 However, the people who inhabit the country are powerful, and the cities are fortified and very large; moreover, we saw the Anakites there.
- 29 Amalekites dwell in the Negeb region; Hittites, Jebusites, and Amorites inhabit the hill country; and Canaanites dwell by the Sea and along the Jordan.”
- 30 Caleb hushed the people before Moses and said, “Let us by all means go up, and we shall gain possession of it, for we shall surely overcome it.”
- 31 But the other men who had gone up with him said, “We cannot attack that people, for it is stronger than we.”
- ומה הערים אשר הוא יושב בהנה הבמחנים אם במבצרים:
ומה הארץ אשר הוא יושב בה הטובה הוא אם רעה
- והתחזקתם ולקחתם מפרי הארץ והימים ימי בכורי ענבים:
ומה הארץ השמנה הוא אם רזה הישבה עץ אסיאין
- ויעלו ויתרו את הארץ ממדבר צן עד רחוב לבא חמת:
- ילידי הענק וחברון שבע שנים נבנתה לפני צען מצרים:
ויעלו בנגב ויבא עד חברון ושם אחימן ששי ותלמי
- ענבים אחד וישאיו במוט בשנים ומן הרמנים ומן התאנים:
ויבאו עד נחל אשכול ויכרתו משם זמורה ואשכול
- נחל אשכול על אדות האשכול אשר כרתו משם בני ישראל:
למקום ההוא קרא
- ויעשו מתור הארץ מקץ ארבעים יום:
- ויעיבו אתם דבר ואת כל העדה ויראום את פרי הארץ:
ואל אהרן ואל כל עדת בני ישראל אל מדבר פארן קדשה
וילכו ויבאו אל משה
- אלה הארץ אשר שלחתנו וגם זבת חלב ודבש הוא וזה פריה:
ויספרו לו ויאמרו באנו
- בארץ והערים בצרות גדולת מאד וגם ילדי הענק ראינו שם:
אפס כי עז העם הישב
- והאמרי יושב בהר והקנעני יושב על הים ועל יד הירדן:
עמלק יושב בארץ הנגב והחתי והיבوسی
- אל משה ויאמר עלה נעלה וירשנו אתה כי יוכל נוכל לה:
ויהס כלב את העם
- עמו אמרו לא נוכל לעלות אל העם כי חזק הוא ממנו:
והאנשים אשר עלו

- 32 Thus they spread calumnies among the Israelites about the land they had scouted, saying, "The country that we traversed and scouted is one that devours its settlers. All the people that we saw in it are of great size;
- 33 we saw the Nephilim*
Nephilim See Gen. 6.4. there—the Anakites are part of the Nephilim—and we looked like grasshoppers to ourselves, and so we must have looked to them."
- אִכְלַת יוֹשְׁבֶיהָ הָיָה וְכָל־הָעָם אֲשֶׁר־רָאִינוּ בְּתוֹכָהּ אָנָּשִׁי מְדוּתִים:
אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר הָאָרֶץ אֲשֶׁר עָבְרָנוּ בָּהּ לְתוֹר אֹתָהּ אָרֶץ
וַיִּצְיָאוּ דָבַת הָאָרֶץ אֲשֶׁר תָּרוּ אֹתָהּ
- בְּנֵי עֲנָק מִן־הַנְּפִלִים וַנֹּהִי בְּעֵינֵינוּ כְּחַגְלָבִים וְכֵן הָיִינוּ בְּעֵינֵיהֶם:
וּשְׁמָם רָאִינוּ אֶת־הַנְּפִלִים

14

- 1 The whole community broke into loud cries, and the people wept that night.
- 2 All the Israelites railed against Moses and Aaron. "If only we had died in the land of Egypt," the whole community shouted at them, "or if only we might die in this wilderness!"
- 3 "Why is הוֹדִי taking us to that land to fall by the sword?" "Our wives and children will be carried off!" "It would be better for us to go back to Egypt!"
- 4 And they said to one another, "Let us head back for*head back for Lit. "set the head and return to"; cf. Neh. 9.17. Others "make a captain and return to." Egypt."
- 5 Then Moses and Aaron fell on their faces before all the assembled congregation of Israelites.
- 6 And Joshua son of Nun and Caleb son of Jephunneh, of those who had scouted the land, rent their clothes
- 7 and exhorted the whole Israelite community: "The land that we traversed and scouted is an exceedingly good land.
- 8 If pleased with us, הוֹדִי will bring us into that land, a land that flows with milk and honey, and give it to us;
- 9 only you must not rebel against הוֹדִי. Have no fear then of the people of the country, for they are our prey:*prey Lit. "food (or, bread)." their protection has departed from them, but הוֹדִי is with us. Have no fear of them!"
- 10 As the whole community threatened to pelt them with stones, the Presence of הוֹדִי appeared in the Tent of Meeting to all the Israelites.
- וַתִּשָּׂא כָל־הָעֵדָה וַיִּתְּנוּ אֶת־קוֹלָם וַיִּבְכוּ הָעָם בַּלַּיְלָה הַהוּא:
כָל־הָעֵדָה לוֹמְתִּנוּ בְּאָרֶץ מִצְרַיִם אוֹ בַּמִּדְבָּר הַזֶּה לוֹמְתִּנוּ:
וַיִּלְנוּ עַל־מֹשֶׁה וְעַל־אַהֲרֹן כָּל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמְרוּ אֲלֵהֶם
- בַּחֲרֹב נִשְׁכְּנוּ וְטָפְנוּ יְהִי לָבוֹז הָלֹא טוֹב לָנוּ שׁוּב מִצְרָיִמָּה:
וְלֹמָה יְהִיָּה מֵבִיא אֹתָנוּ אֶל־הָאָרֶץ הַזֹּאת לְנֶפֶל
- וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל־אָחִיו נָתְנָה רֹאשׁ וְנָשׁוּבָה מִצְרָיִמָּה:
- וַיִּפֹּל מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן עַל־פְּנֵיהֶם לִפְנֵי כָל־קְהָל עֵדֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:
- בִּן־נוּן וְכָלֵב בֶּן־יִפְנֶה מִן־הַתְּרִים אֶת־הָאָרֶץ קִרְעוּ בְּגָדֵיהֶם:
וַיְהִישְׁעוּ
- הָאָרֶץ אֲשֶׁר עָבְרָנוּ בָּהּ לְתוֹר אֹתָהּ טוֹבָה הָאָרֶץ מְאֹד מְאֹד:
וַיֹּאמְרוּ אֶל־כָּל־עֵדֶת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר
- אֶל־הָאָרֶץ הַזֹּאת וַנִּתְּנָה לָנוּ אָרֶץ זָבָת חָלֶב וְדָבָשׁ:
אִם־חִפְּץ בְּנֵי יִהְיֶה וְהִבִּיא אֹתָנוּ
- הָאָרֶץ כִּי לַחֲמֹנוּ הֵם סָר צֶלֶם מַעֲלִיָּהֶם וַיְהִיָּה אֹתָנוּ אֵל־תִּירָאִים:
אֵךְ בִּיהִיָּה אֵל־תִּמְרָדוּ וְאַתֶּם אֵל־תִּירָאוּ אֶת־עַם
- בְּאַבְנִים וּכְבֹּד יְהִיָּה נִרְאָה בְּאַהֲל מוֹעֵד אֶל־כָּל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:
וַיֹּאמְרוּ כָל־הָעֵדָה לְרַגֹּם אוֹתָם

- 11 And הוהי said to Moses, “How long will this people spurn Me, and how long will they have no faith in Me despite all the signs that I have performed in their midst?”
- 12 I will strike them with pestilence and disown them, and I will make of you a nation far more numerous than they!”
- 13 But Moses said to הוהי, “When the Egyptians, from whose midst You brought up this people in Your might, hear the news, ושמעו מצרים כי־העלית בלחץ את־העם הזה מקרבן: ויאמר משה אל־הוה
- 14 they will tell it to the inhabitants of that land. Now they have heard that You, הוהי, are in the midst of this people; that You, הוהי, appear in plain sight when Your cloud rests over them and when You go before them in a pillar of cloud by day and in a pillar of fire by night.
- 15 If then You slay this people wholesale,*wholesale Lit. “like a single participant,” i.e., without discrimination; NJPS “to a man,” trad. “as one man.” See the Dictionary under ’ish. the nations who have heard Your fame will say,
- 16 ‘It must be because הוהי was powerless to bring that people into the land promised them on oath that [that god] slaughtered them in the wilderness.’
- 17 Therefore, I pray, let my Lord’s forbearance be great, as You have declared, saying,*saying Cf. Exod. 34:6–7.
- 18 הוהי ! slow to anger and abounding in kindness; forgiving iniquity and transgression; yet not remitting all punishment, but visiting the iniquity of parents upon children, upon the third and fourth generations.’
- 19 Pardon, I pray, the iniquity of this people according to Your great kindness, as You have forgiven this people ever since Egypt.”
- 20 And הוהי said, “I pardon, as you have asked.
- 21 Nevertheless, as I live and as הוהי’s Presence fills the whole world,
- 22 none of those involved—who have seen My Presence and the signs that I have performed in Egypt and in the wilderness, and who have tried Me these many*many Lit. “ten”; cf. note at Gen. 31:41. times and have disobeyed Me—
- הזה ועד־אנה לא־יאמינו בי בכל האתות אשר עשיתי בקרבן: ויאמר הוהי אל־משה עד־אנה ינאצני העם
- אכנו בדבר ואורשנו ואעשה אתך לגוי־גדול ועצום ממנו:
- ושמעו מצרים כי־העלית בלחץ את־העם הזה מקרבן: ויאמר משה אל־הוה
- עלהם ובעמד ענן אתה הלך לפניהם יומם ובעמוד אש לילה: בקרב העם הזה אשר־עין בעין נראה | אתה יהוה ועננך עמד ואמרו אל־יושב הארץ הזאת שמעו כי־אתה יהוה
- הזה כאיש אחד ואמרו הגוים אשר־שמעו את־שמעך לאמר: והמתה את־העם
- את־העם הזה אל־הארץ אשר־נשבע להם וישחטם במדבר: מבלתי יכלת יהוה להביא
- ועתה יגדל־נא כח אדני כאשר דברת לאמר:
- לא ינקה פלך עון אבות על־בנים על־שלשים ועל־רבעים: יהוה אך אפים ורחמים נשא עון ופשע ונקמה
- הזה כגדל חסדך וכאשר נשאתה לעם הזה ממצרים ועד־הנה: סלח־נא לעון העם
- ויאמר יהוה סלחתי כדברך:
- ואולם חייאני וימלא כבוד־יהוה את־כל־הארץ:
- במצרים ובמדבר וינסו אתי זה עשר פעמים ולא שמעו בקולי: כי כל־האנשים הראים את־כבדי ואת־אתתי אשר־עשיתי

- 23 shall see the land that I promised on oath to their fathers; none of those who spurn Me shall see it.
- 24 But My servant Caleb, because he was imbued with a different spirit and remained loyal to Me—him will I bring into the land that he entered, and his offspring shall hold it as a possession.
- 25 Now the Amalekites and the Canaanites occupy the valleys. Start out, then, tomorrow and march into the wilderness by way of the Sea of Reeds.”*Sea of Reeds See note at Exod. 10.19.
- 26 וידבר יהוה אל־משה ואֶל־אהרן לֵאמֹר:
עֲלֵי אֶת־תְּלָזֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הָמָה מְלִינִים עָלַי שְׁמַעְתִּי:
עַד־מָחִי לַעֲדָה הָרָעָה הַזֹּאת אֲשֶׁר הָמָה מְלִינִים
- 27 “How much longer shall that wicked community keep muttering against Me? Very well, I have heeded the incessant muttering of the Israelites against Me.
- 28 Say to them: ‘As I live,’ says יהוה, ‘I will do to you just as you have urged Me.
- 29 In this very wilderness shall your carcasses drop. Of all of you [men]*[men] The whole adult population will die in the wilderness; however, only the men had been counted in the census (see 1.2–3). who were recorded in your various lists from the age of twenty years up, you who have muttered against Me,
- 30 not one shall enter the land in which I swore*swore Lit. “raised My hand.” to settle you—save Caleb son of Jephunneh and Joshua son of Nun.
- 31 Your children who, you said, would be carried off—these will I allow to enter; they shall know the land that you have rejected.
- 32 But your carcasses shall drop in this wilderness,
- 33 while your children roam the wilderness for forty years, suffering for your faithlessness, until the last of your carcasses is down in the wilderness.
- 34 You shall bear your punishment for forty years, corresponding to the number of days—forty days—that you scouted the land: a year for each day. Thus you shall know what it means to thwart Me.
- אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי לְאַבְתָּם וְכָל־מְנַאֲצֵי לֹא יִרְאוּהָ:
אִם־יִרְאוּ
אֲחֵרֵי וְהִבִּיאתִיו אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־בָּא שְׁמָה וְזָרְעוּ יִירְשֶׁנָּה:
וְעַבְדִּי כָלִב עֶקֶב הֵיטָה רֹחַ אֲחֵרֶת עָמֹו וַיִּמְלֹא
יֹשֵׁב בְּעָמֶק מַחֲזֹר פָּלֹו וּסְעֹו לָכֶם הַמַּדְבָּר דֶּרֶךְ יַם־סוּף:
וְהָעַמְלֹקִי וְהַכְּנַעֲנִי
וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן לֵאמֹר:
עֲלֵי אֶת־תְּלָזֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הָמָה מְלִינִים עָלַי שְׁמַעְתִּי:
עַד־מָחִי לַעֲדָה הָרָעָה הַזֹּאת אֲשֶׁר הָמָה מְלִינִים
חִי־אֲנִי נֹאֲמִי־יְהוָה אִם־לֹא כְּאֲשֶׁר דִּבַּרְתֶּם בְּאָזְנִי כֵן אֲעֲשֶׂה לָכֶם:
אֲמַר אֲלֵהֶם
לְכָל־מִסְפָּרְכֶם מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וּמַעְלָה אֲשֶׁר הִלִּינְתֶּם עָלַי:
בַּמַּדְבָּר הַזֶּה יִפְּלוּ פְגָרֵיכֶם וְכָל־פְּקֻדֵיכֶם
אֶת־יָדִי לְשַׁכֵּן אֶתְכֶם בָּהּ כִּי אִם־כָּלִב בֶּן־יִפְנֶה וַיהוֹשֻׁעַ בֶּן־נֹון:
אִם־אַתֶּם תִּבָּאוּ אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁאַתִּי
לְבֹז יִהְיֶה וְהִבִּיאתִי אֹתָם וַיַּדְעוּ אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר מֵאִסְתֶּם בָּהּ:
וְטַפְּכֶם אֲשֶׁר אָמַרְתֶּם
וּפְגָרֵיכֶם אַתֶּם יִפְּלוּ בַּמַּדְבָּר הַזֶּה:
אַרְבָּעִים שָׁנָה וְנִשְׁאַזְּוּ אֶת־זִנּוּתֵיכֶם עַד־תֶּם פְּגָרֵיכֶם בַּמַּדְבָּר:
וּבְנֵיכֶם יִהְיוּ רַעִים בַּמַּדְבָּר
לְשָׁנָה תִּשְׁאַזְּוּ אֶת־עֲוֹנֹתֵיכֶם אַרְבָּעִים שָׁנָה וַיַּדְעֲתֶם אֶת־תְּנוּאַתִּי:
הַיָּמִים אֲשֶׁר־תִּירְתֶּם אֶת־הָאָרֶץ אַרְבָּעִים יוֹם לְשָׁנָה יוֹם
בְּמִסְפָּר

- 35 הרעה הזאת הנועדים עלי במדבר הזה יתמו ושם ימותו:
אני יהוה דברתי אס-לא זאת אעשה לכל-העדה
- 36 (וילינו) [וילינו] עליו את-כל-העדה להוציא דבה על-הארץ:
והאנשים אשר-שלח משה לתור את-הארץ וישבו
- 37 וילתו האנשים מוצאי דבת-הארץ רעה במגפה לפני יהוה:
- 38 וכלב בן-יפנה חיו מן-האנשים ההם ההלכים לתור את-הארץ:
ויהושע בן-נון
- 39 את-הדברים האלה אל-כל-בני ישראל ויתאבלו העם מאד:
וידבר משה
- 40 לאמר הננו ועלינו אל-המקום אשר-אמר יהוה כי חטאנו:
וישכמו בבקר ויעלו אל-ראש-ההר
- 41 משה למה זה אתם עברים את-פי יהוה והוא לא תצלח:
ויאמר
- 42 אל-תעלו כי אין יהוה בקרבכם ולא תנגפו לפני איביכם:
- 43 בחרב כי-על-כן שבתם מאחרי יהוה ולא-יהיה יהוה עמכם:
כי העמלקי והכנעני שם לפניכם ונפלתם
- 44 החר וארון ברית-יהוה ומשה לא-משו מקרב המחנה:
ויעלו לעלות אל-ראש
- 45 והכנעני הישב בהר ההוא ויכוס ויכתום עד-החרמה:
ויירד העמלקי
- 35 I have spoken: Thus will I do to all that wicked band that has banded together against Me: in this very wilderness they shall die and so be finished off.”
- 36 As for the agents*agents See note at 13.2. whom Moses sent to scout the land, those who came back and caused the whole community to mutter against him by spreading calumnies about the land—
- 37 those who spread such calumnies about the land died of plague, by the will of יהוה.
- 38 Of those involved in going to scout the land, only Joshua son of Nun and Caleb son of Jephunneh survived.
- 39 When Moses repeated these words to all the Israelites, the people were overcome by grief.
- 40 Early next morning [their fighting force] set out toward the crest of the hill country, saying, “We are prepared to go up to the place that יהוה has spoken of, for we were wrong.”
- 41 But Moses said, “Why do you transgress יהוה’s command? This will not succeed.
- 42 Do not go up, lest you be routed by your enemies, for יהוה is not in your midst.
- 43 For the Amalekites and the Canaanites will be there to face you, and you will fall by the sword, inasmuch as you have turned from following יהוה and יהוה will not be with you.”
- 44 Yet defiantly*defiantly Meaning of Heb. wa-ya’pilu uncertain. they marched toward the crest of the hill country, though neither יהוה’s Ark of the Covenant nor Moses stirred from the camp.
- 45 And the Amalekites and the Canaanites who dwelt in that hill country came down and dealt them a shattering blow at Hormah.

15

- 1 וידבר יהוה אל-משה לאמר:
- 2 אלהם כי תבאו אל-ארץ מושבתיהם אשר אני נתן לכם:
דבר אל-בני ישראל ואמרת
- 1 יהוה spoke to Moses, saying:
- 2 Speak to the Israelite people and say to them:
When you enter the land that I am giving you to settle in,

אוּ בַמַּעֲדֵיכֶם לַעֲשׂוֹת רִיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה מִדְּהֶבֶקֶר אוּ מִדְּהֶצֶאן:
וַעֲשִׂיתֶם אֵשָׁה לַיהוָה עֲלֶיהָ אוֹזֶבֶחַ לְפָלֶא־נֶדֶר אוּ בְנִדְבָה

3 and would present an offering by fire to הוּדִי from the herd or from the flock, be it burnt offering or sacrifice, in fulfillment of a vow explicitly uttered,*explicitly uttered See note at Lev. 22.21. or as a freewill offering, or at your fixed occasions, producing an odor pleasing to הוּדִי:

קֹרְבָנוּ לַיהוָה מִנְחָה סֶלֶת עֲשׂוֹן בְּלוֹל בִּרְבָעִית הַהֵין שֶׁמֶן:
וְהַקְרִיב הַמִּקְרִיב

4 The person who presents the offering to הוּדִי shall bring as a meal offering: a tenth of a measure of choice flour with a quarter of a hin of oil mixed in.

לְנֶסֶךְ רְבִיעִית הַהֵין תַּעֲשֶׂה עֲלֶיהָ עֲלֶיהָ אוּ לְזֶבֶחַ לְכַבֵּשׁ הָאֶחָד:
וְיֵין

5 You shall also offer, with the burnt offering or the sacrifice, a quarter of a hin of wine as a libation for each sheep.

תַּעֲשֶׂה מִנְחָה סֶלֶת שְׁנֵי עֶשְׂרִינָם בְּלוֹלָה בְּשֶׁמֶן שְׁלֹשִׁית הַהֵין:
אוּ לְאֵיל

6 In the case of a ram, you shall present as a meal offering: two-tenths of a measure of choice flour with a third of a hin of oil mixed in;

וְיֵין לְנֶסֶךְ שְׁלֹשִׁית הַהֵין תִּקְרִיב רִיחַ־נִיחֹחַ לַיהוָה:

7 and a third of a hin of wine as a libation—as an offering of pleasing odor to הוּדִי.

וְכִי־תַעֲשֶׂה בֶן־בָּקָר עֲלֶיהָ אוֹזֶבֶחַ לְפָלֶא־נֶדֶר אוּ־שְׁלָמִים לַיהוָה:

8 And if it is an animal from the herd that you offer to הוּדִי as a burnt offering or as a sacrifice, in fulfillment of a vow explicitly uttered or as an offering of well-being,

מִנְחָה סֶלֶת שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרִינָם בְּלוֹל בְּשֶׁמֶן חֲצִי הַהֵין:
וְהַקְרִיב עַל־בֶּן־הַבָּקָר

9 there shall be offered a meal offering along with the animal: three-tenths of a measure of choice flour with half a hin of oil mixed in;

וְיֵין תִּקְרִיב לְנֶסֶךְ חֲצִי הַהֵין אֵשָׁה רִיחַ־נִיחֹחַ לַיהוָה:

10 and as libation you shall offer half a hin of wine—these being offerings by fire of pleasing odor to הוּדִי.

לְשׂוֹר הָאֶחָד אוּ לְאֵיל הָאֶחָד אוּ־לֶשֶׁה בְּכֶבֶשִׁים אוּ בְעִזִּים:
כָּכָה יַעֲשֶׂה

11 Thus shall be done with each ox, with each ram, and with any sheep or goat,

כַּמִּסְפָּר אֲשֶׁר תַּעֲשׂוּ כָכָה תַּעֲשׂוּ לְאֶחָד כַּמִּסְפָּרם:

12 as many as you offer; you shall do thus with each one, as many as there are.

יַעֲשֶׂה־כָּכָה אֶת־אֵלֶּה לְהַקְרִיב אֵשָׁה רִיחַ־נִיחֹחַ לַיהוָה:
כָּל־הָאֲזִיחַ

13 Every citizen, when presenting an offering by fire of pleasing odor to הוּדִי, shall do so with them.

וַעֲשֶׂה אֵשָׁה רִיחַ־נִיחֹחַ לַיהוָה כַּאֲשֶׁר תַּעֲשׂוּ כֵן יַעֲשֶׂה:
וְכִי־יָגוּר אֶתְכֶם גֵּר אוּ אֲשֶׁר־בְּתוֹכְכֶם לְדֹרֹתֵיכֶם

14 And when, throughout the ages, a stranger who has taken up residence with you, or one who lives among you, would present an offering by fire of pleasing odor to הוּדִי —as you do, so shall it be done by

- 15 the rest of the congregation.*shall it be done by the rest of the congregation Precise force of Heb. ya'aseh ha-qahal uncertain. There shall be one law for you and for the resident stranger; it shall be a law for all time throughout the ages. You and the stranger shall be alike before הוהי;
- 16 the same ritual and the same rule shall apply to you and to the stranger who resides among you.
- 17 the same ritual and the same rule shall apply to you and to the stranger who resides among you. וידבר יהוה אל־משה לאמר:
- 18 Speak to the Israelite people and say to them: When you enter the land to which I am taking you וְאָמַרְתָּ אֶל־הָעָם בְּבֹאֲכֶם אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר אָנִי מְבִיא אֶתְכֶם שָׁמָּה: דִּבֶּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
- 19 and you eat of the bread of the land, you shall set some aside as a gift to הוהי: וְהָיָה בְּאֲכֹלְכֶם מִלֶּחֶם הָאָרֶץ תְּרִימוּ תְרוּמָה לַיהוָה:
- 20 as the first yield of your baking,*baking Meaning of Heb. 'arisah uncertain. you shall set aside a loaf as a gift; you shall set it aside as a gift like the gift from the threshing floor. עֲרֹסְתֶלֶם חִלָּה תְרִימוּ תְרוּמָה כְּתְרוּמַת גֶּרֶן כֵּן תְרִימוּ אוֹתָהּ: רֵאשִׁית
- 21 You shall make a gift to הוהי from the first yield of your baking, throughout the ages. מֵרֵאשִׁית עֲרֹסְתֶיכֶם תִּתְּנוּ לַיהוָה תְרוּמָה לְדֹרֹתֵיכֶם:
- 22 If you unwittingly fail to observe any one of the commandments that הוהי has declared to Moses— וְלֹא תַעֲשׂוּ אוֹת כָּל־הַמִּצְוֹת הָאֵלֶּה אֲשֶׁר־דִּבֶּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה: וְכִי תִשְׁגּוּ
- 23 anything that הוהי has enjoined upon you through Moses—from the day that הוהי gave the commandment and on through the ages: אֲלֵיכֶם בִּיד־מֹשֶׁה מִן־הַיּוֹם אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה וְהָלָאָה לְדֹרֹתֵיכֶם: אֵת כָּל־אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה
- 24 If this was done unwittingly, through the inadvertence of the community, the community leaders*community leaders Cf. note at 8.9. shall present one bull of the herd as a burnt offering of pleasing odor to הוהי, with its proper meal offering and libation, and one he-goat as a sin offering. נִחֲחַח לַיהוָה וּמִנְחָתוֹ וְנִסְכּוֹ כַּמִּשְׁפָּט וּשְׁעִיר־עִזִּים אֶחָד לְחֻטָּאת: נֶעֱשְׂתָה לְשִׁגְגָה וַעֲשׂוּ כָל־הָעֲדָה פֶּר בֹּר־בִּקְרָא אֶחָד לַעֲלֹה לְרִיחַ וְהָיָה אִם מִעֵינֵי הָעֲדָה
- 25 The priest shall make expiation for the whole Israelite community and they shall be forgiven; for it was an error, and for their error they have brought their offering, an offering by fire to הוהי and their sin offering before הוהי. אֶת־קִרְבָּנָם אֲשֶׁה לַיהוָה וְחִטָּאתָם לִפְנֵי יְהוָה עַל־שִׁגְגָתָם: עַל־כָּל־עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְנִסְלַח לָהֶם כִּי־שִׁגְגָה הָיָה וְהֵם הִבִּיאוּ וּכְפָר הַכֹּהֵן
- 26 The whole Israelite community and the stranger residing among them shall be forgiven, for it happened to the entire people through error. בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְלֹגֶר הַגֵּר בְּתוֹכָם כִּי לְכָל־הָעָם בְּשִׁגְגָה: וְנִסְלַח לְכָל־עֲדָת
- 27 In case it is an individual who has sinned unwittingly, that person shall offer a she-goat in its first year as a sin offering. אִחָד תַּחֲטָא בְשִׁגְגָה וְהִקְרִיבָה עֶז בְּתִשְׁנֶתָהּ לְחֻטָּאת: וְאִם־נָפֵשׁ

- 28 The priest shall make expiation before הוהי on behalf of the person who erred, for having sinned unwittingly, making such expiation that the person may be forgiven.
- 29 For the citizen among the Israelites and for the stranger who resides among them—you shall have one ritual for anyone who acts in error.
- 30 But the person, whether citizen or stranger, who acts defiantly*defiantly Lit. “with upraised hand.” reviles הוהי; that person shall be cut off from among the people.
- 31 Because it was the word of הוהי that was spurned and [God’s] commandment that was violated, that person shall be cut off—and bears the guilt.
- 32 Once, when the Israelites were in the wilderness, they came upon a man gathering wood on the sabbath day.
- 33 Those who found him as he was gathering wood brought him before Moses, Aaron, and the community leadership.
- 34 He was placed in custody, for it had not been specified what should be done to him.
- 35 Then הוהי said to Moses, “The party in question shall be put to death: the community leadership shall pelt him with stones outside the camp.”
- 36 So the community leadership took him outside the camp and stoned him to death—as הוהי had commanded Moses.
- 37 ויאמר הוהי said to Moses as follows:
- 38 Speak to the Israelite people*Israelite people Heb. bene yisra’el; whether women are in view is uncertain. and instruct them to make for themselves fringes on the corners of their garments throughout the ages; let them attach a cord of blue to the fringe at each corner.
- 39 That shall be your fringe; look at it and recall all the commandments of הוהי and observe them, so that you do not follow your heart and eyes in your lustful urge.
- 40 Thus you shall be reminded to observe all My commandments and to be holy to your God.
- 41 I הוהי am your God, who brought you out of the land of Egypt to be your God: I, your God הוהי.
- השנגנת בחטאָה בשנגנה לפני יהוה לכפר עליו ונסלח לו:
וכפר הכהן על־הנפש
- ישראל ולגר הגר בתוכם תורה אחת יהיה לכם לעשה בשנגנה:
האזרח בבני
- אֶת־יְהוָה הוּא מְגִדָּךְ וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַהוּא מִקֶּרֶב עִמָּה:
וְהַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר־תַּעֲשֶׂה | בְּיַד רָמָה מִן־הָאֲזָרָח וּמִן־הַגֵּר
- בָּזָה וְאֶת־מִצְוֹתוֹ הִפָּךְ הַכֶּרֶת | תִּכְרֹת הַנֶּפֶשׁ הַהוּא עֹנָה כֹּה:
כִּי דְבַר־יְהוָה
- בְּנִי־יִשְׂרָאֵל בַּמִּדְבָּר וַיִּמְצְאוּ אִישׁ מִקֵּשׁ עֲצִים בַּיּוֹם הַשַּׁבָּת:
וַיְהִי
- אֹתוֹ מִקֵּשׁ עֲצִים אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן וְאֵל כָּל־הָעֵדָה:
וַיִּקְרִיבוּ אוֹתוֹ הַמִּצְאִים
- וַיִּנְיְחוּ אוֹתוֹ בַּמִּשְׁמֶר כִּי לֹא פֹרַשׁ מִהֲיַעֲשֶׂה לוֹ:
- מוֹת יוֹמָת הָאִישׁ רְלוּם אוֹתוֹ בְּאַבְנִים כָּל־הָעֵדָה מִחוּץ לַמַּחֲנֶה:
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה
- לַמַּחֲנֶה וַיִּרְגְּמוּ אוֹתוֹ בְּאַבְנִים וַיָּמָת כְּאֶשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה:
וַיֵּצִיאוּ אוֹתוֹ כָּל־הָעֵדָה אֶל־מִחוּץ
- וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר:
- עַל־כִּנְפֵי בְגֵדֵהֶם לְדֹרֵתָם וְנָתַנוּ עַל־צִיצֵת הַכֹּהֵן פִּתִּיל תְּכֵלֶת:
דִּבֶּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וַעֲשׂוּ לָהֶם צִיצֵת
- אַחֲרֵי לְבַבְכֶּם וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר־אַתֶּם זֹנִים אַחֲרֵיהֶם:
אוֹתוֹ וְזִכְרָתָם אֶת־כָּל־מִצְוֹת יְהוָה וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וְלֹא־תִתּוּרוּ
וְהָיָה לָכֶם לְצִיצֵת וּרְאִיתֶם
- תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֶת־כָּל־מִצְוֹתַי וְהִיִּיתֶם קְדוֹשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם:
לְמַעַן
- אֲתִכֶּם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְהִיּוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם:
אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי